

РЕШЕНИЕ

№ 1073

гр. София, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 09.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **3354** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл.39, ал.1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.
Образувано е по жалба на П. С. С. срещу изричен отказ за заличаване на личните му данни, посочени в подаденото от него заявление с вх.№ 66-00-256/08.03.2021г., обективиран в писмо изх.№ 66-00-256/16.03.2021г. на изпълнителния директор на Агенцията по вписванията /А./.
Жалбоподателят моли за отмяната на оспорения отказ като незаконосъобразен – постановен при неправилно приложение на материалния закон и в нарушение на процесуалните правила. Посочва от фактическа страна, че с цитираното по-горе заявление е поискал публикуването неговите лични данни по партидата на „ЕТЕРИКС ОЙЛС“ ЕООД да бъдат заличени така, че да не бъде идентифициран от трети лица, като ако административният орган приеме, че личните данни са предоставени на основание чл.13, ал.9 ЗТРРЮЛНЦ, то подаденото заявление да бъде считано за оттегляне на съгласието. Административният орган смесил производството по ЗЗЛД с производството по ЗТРРЮЛНЦ, в резултат на което постановил оспорения незаконосъобразен акт. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представява.
Ответникът по оспорването чрез юрк.И. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, тъй като с оспореното писмо били дадени указания за приложимия ред във връзка с искането на С.. С него не се създавали задължения за жалбоподателя, не се ограничавали неговите права, както и не се засягала правната му

сфера. Възразява срещу прекомерността на заплатеното адвокатско възнаграждение. Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по заявление с вх.№ 66-00-256/08.03.2021г., с което жалбоподателят С. поискал изтриване/заличаване на личните му данни – имена и ЕГН, обработени според него незаконосъобразно от агенцията чрез публикуване на учредителния акт на „ЕТЕРИКС ОЙЛС“ ЕООД като по този начин тези данни са станали достояние на неограничен кръг лица. Изрично в заявлението е посочено, че в случай, че от ответната страна бъде прието, че е предоставил личните си данни на основание чл.13, ал.9 ЗТРРЮЛНЦ, то това заявление следва да се счита за оттегляне на съгласието личните му данни да бъдат обработвани чрез публикуването им/обявяването им в дружествения договор по партидата на дружеството.

На 16.03.2021г. по заявлението на жалбоподателя е постановен оспореният отказ, подписан от Г. К. в качеството ѝ на изпълнителен директор на А.. Видно от съдържанието на писмото, с него той е уведомен, че производството по регистрация на търговците и клоновете на чуждестранните търговци, юридическите лица с нестопанска цел и пр. е строго формално и се осъществява по реда на Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ЗТРРЮЛНЦ/ като съгласно чл.2 от него търговският регистър е електронна база данни, съдържаща обстоятелствата, вписани по силата на закон и актовете, обявени по силата на закон, за търговците, клоновете на чуждестранни търговци и т.н. като за всеки търговец, клон на търговец и т.н. се води дело в електронна форма. В това електронно дело се прилагали заявленията, документите, удостоверяващи вписаните обстоятелства, обявените актове и други документи, които можело да съдържат и лични данни, идентифициращи лицата, представляващи и управляващи търговеца, с оглед принципа на публичност, на който се основава регистъра. Доколкото регистърното производство е особен вид производство, което е подчинено на строго регламентирана процедура и срокове, изрично посочени в законовите и подзаконовите нормативни актове, които го уреждат, е посочено, че дейността по регистрация, вписване и заличаване не е административна дейност, искането на жалбоподателя е прието, че не може да бъде удовлетворено като е уведомен, че е налице възможност да бъде обявен препис от акта със заличени лични данни, освен тези, които се изискват по закон като за това е необходимо администраторът на данните в конкретния случай, а именно представляващия дружеството да представи заявление образец П1.

От приложената по делото товарителница на л.18 не може да се установи датата, на която писмото е връчено на жалбоподателя. Жалбата, по която е образувано настоящото производство е заведена в регистратурата на съда на 23.03.2021г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

„Лични данни“, според § 1, т.1 ДР 33ЛД, е понятието по чл.4, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679 - всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо

лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

„Администратор“ на лични данни, според разпоредбата на § 1, т.2 ДР ЗЗЛД, е понятието по чл.4, т.7 от Регламент (ЕС) 2016/679 – физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни.

"Обработване" на лични данни, според дефиницията по § 1, т.4 ДР ЗЗЛД, е понятието по чл.4, т.2 от Регламент (ЕС) 2016/679 - всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Съгласно чл.2, ал.1 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ЗТРРЮЛНЦ/, търговският регистър и регистърът на юридическите лица с нестопанска цел е обща електронна база данни, съдържаща обстоятелствата, вписани по силата на закон, и актовете, обявени по силата на закон, за търговците и клоновете на чуждестранни търговци, юридическите лица с нестопанска цел и клоновете на чуждестранни юридически лица с нестопанска цел. Според ал.2 на с.р. обстоятелствата и актовете по ал. 1 се обявяват без информацията, представляваща лични данни по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), с изключение на информацията, за която със закон се изисква да бъде обявена. Според чл.3, ал.1 ЗТРРЮЛНЦ търговският регистър и регистърът на юридическите лица с нестопанска цел се водят от Агенцията по вписванията към министъра на правосъдието.

От посоченото следва, че Агенцията по вписванията има качеството на администратор на лични данни - обработва лични данни като сама и съвместно с други лица в зависимост от вида на данните, определя целите и средствата за обработването им. В това си качество е обработила личните данни на жалбоподателя - имена и ЕГН, чрез публикуване в Търговския регистър на учредителния акт на „ЕТЕРИКС ОЙЛС“ ЕООД.

Посоченото обработване жалбоподателят счита за противоречащо за законовите разпоредби и на регламента, поради което с подаденото заявление е поискал от ответника изтриване/заличаване на тези негови лични данни, респ. заявлението да бъде считано като оттегляне на съгласието личните му данни да бъдат обработвани чрез публикуването им/обявяването им в дружествения договор по партидата на дружеството. Посоченото съдържание определя заявлението като насочено към агенцията в качеството ѝ на администратор на лични данни.

Съгласно чл.56, ал.2 ЗЗЛД администраторът на лични данни е длъжен да изтрие личните данни и субектът на данните има право да поиска администраторът да изтрие

личните данни, които го засягат, когато обработването нарушава разпоредбите на чл.45, 49 или 51 или когато личните данни трябва да бъдат изтрети с цел спазване на правно задължение на администратора. Според ал.3 на с.р. администраторът изтрива данните в срока по чл.53, ал.3 ЗЗЛД.

По това заявление жалбоподателят е получил писмо изх.№ 66-00-256/16.03.2021г. на изпълнителния директор на Агенцията по вписванията, в което по същество е обективизиран отказ на администратора на лични данни, чийто законен представител е изпълнителния директор на агенцията, за заличаване/изтриване личните данни на оспорващия.

Съгласно чл.39, ал.1 ЗЗЛД при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни може да обжалва действия и актове на администратора и на обработващия лични данни пред съда по реда на АПК. Съгласно общите правила в кодекса, регламентиращи допустимостта на оспорването, то трябва да се реализира в 14-дневен срок от съобщаване на акта /чл.149, ал.1 АПК/ като право на жалба има адресатът на акта. Доколкото в писмото не е посочен редът и срокът за обжалване на отказа, приложима е разпоредбата на чл.140, ал.1 АПК, съгласно която актовете могат да се оспорят в двумесечен срок от връчването им.

С оглед обстоятелството, че процесното писмо е подписано на 16.03.2021г., а жалбата е заведена на 23.03.2021г., съдът приема, че оспорването е извършено в преклузивния срок и от лице, което е адресат на оспорения отказ, предвид което жалбата е допустима, обратно на твърдението на ответната страна.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на всички основания по чл.146 АПК съдът приема следното:

С оглед правомощията на Агенцията по вписванията, разписани в ЗТРРЮЛНЦ, посочени по-горе, съдът намира, че процесният отказ е постановен от компетентен административен орган – представляващия юридическото лице - администратор на лични данни.

Спазено е изискването за форма на административния акт – същият е издаден в писмена форма, съдържа изискуемите по силата на чл.59, ал.2 АПК реквизити, в т.ч. фактически и правни основания за постановяването му. Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и съответно да мотивират отмяната на акта само на това основание. Неправилно обаче е приложен материалният закон.

Разпоредбата на чл.17 от Регламент (ЕС) 2016/679 регламентира правото на изтриване /правото "да бъдеш забравен"/. Според т.1 субектът на данни има правото да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, а администраторът има задължението да изтрие без ненужно забавяне личните данни, когато е приложимо някое от посочените от б."а" до б."е" основания.

В чл.2, ал.2 ЗТРРЮЛНЦ е предвидено, че обстоятелствата и актовете по ал.1 се обявяват без информацията, представляваща лични данни по смисъла на чл.4, т.1 от Регламента, с изключение на информацията, за която със закон се изисква да бъде обявена.

По делото не е спорно, че А. действа в качеството си на администратор на лични данни, както и че дружественият договор на „ЕТЕРИКС ОЙЛС“ ЕООД е бил обявен с лични данни на жалбоподателя, достатъчни да го идентифицират, като разпространението им в ТР ги е направило общодостъпни за неограничен кръг от

лица. Не е спорно и това, че А. като администратор на лични данни е била сезирана от жалбоподателя с искане да бъдат заличени личните му данни, публично оповестени в качеството му на едноличен собственик на капитала и управител на търговското дружество, както и че агенцията е отказала да уважи искането му по съображения, че не е спазен предвиденият в ЗТРРЮЛНЦ ред за това. Този отказ съдът намира, че противоречи на чл.17 от Регламент (ЕС) 2016/679 тъй като с подаване на заявлението за изтриване/заличаване на личните данни на жалбоподателя А. в качеството ѝ на администратор на лични данни е била длъжна да ги изтрие без ненужно забавяне с оглед на изрично изразеното от субекта несъгласие за обработването им, като поставянето на условия за извършване на това действие чрез представянето за обявяване на препис от дружествения договор със заличени лични данни, незадължителни по закон, от регистърно задълженото лице - управителя на дружеството или упълномощено от него лице, противоречи на чл.7, т.3, пр.1 и чл.17, т.1, б."б", пр.1 от Регламента, които указват както възможността, така и правото на субекта на данни да оттегли съгласието си по всяко време и да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне. Вместо да изпълни това свое задължение за действие, администраторът е указал необходимостта от подаване на заявление по образец Г1, с което е допуснал нарушение на материалния закон.

Както се посочи, съгласно чл.2, ал.2 ЗТРРЮЛНЦ обстоятелствата и актовете по ал.1 се обявяват без информацията, представляваща лични данни по смисъла на чл.4, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679, с изключение на информацията, за която със закон се изисква да бъде обявена.

В случая обявеният акт представлява учредителен акт на еднолично дружество с ограничена отговорност. Съгласно чл.114, ал.3 от Търговския закон /ТЗ/, когато дружество с ограничена отговорност се създава от едно лице, вместо дружествен договор се съставя учредителен акт, а разпоредбата на чл.115 ТЗ, регламентираща задължителното съдържание на дружествения договор в т.3 предвижда, че в него следва да бъде посочено името, съответно фирмата и единния идентификационен код на съдружниците. С оглед законово определеното съдържание на информацията, съдържаща се в ТР и обстоятелствата, подлежащи на обявяване /чл.1 ЗТРРЮЛНЦ/, на основание чл.2, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ във връзка с чл.115, т.3 вр. чл.114, ал.3 ТЗ по отношение личните данни, подлежащи на обявяване, като законово изискуем реквизит на учредителния акт следва се имат предвид само имената на физическото лице – едноличен собственик на капитала.

Подлежащите на вписване обстоятелства се заявяват по реда, регламентиран в чл.13 ЗТРРЮЛНЦ и Наредба № 1/14.02.2007г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. С чл.13, ал.6 ЗТРРЮЛНЦ е предвидено лицето, което има задължение да представи за вписване дружествен договор, да представи подлежащия на обявяване акт съгласно изискванията на закона, както и заверени преписи от актовете, подлежащи на обявяване в търговския регистър, в които личните данни, освен тези, които се изискват по закон, са заличени. Разпоредбата на чл.13, ал.9 ЗТРРЮЛНЦ сочи, че когато в заявлението или в приложените към него документи, са посочени лични данни, които не се изискват по закон, се смята, че предоставилите ги лица са дали съгласието си за тяхното обработване от агенцията и за предоставянето на публичен достъп до тях.

Така въведената законова презумпция противоречи на разпоредбите на чл.4, т.11 и чл.6, т.1, б."а" от Регламент (ЕС) 2016/679. Същевременно следва да се има предвид вторият основен принцип на прилагане на европейското право, който е принципът на примат. Той се извежда от чл.249, § 2 Д. относно регламента, според която разпоредба той е задължителен и пряко приложим в своята цялост във всички държави - членки. Те трябва да се съобразяват с европейското право по един и същи начин, т.е., когато тяхна вътрешна норма е в колизия с европейска, то примат има европейската. В тази връзка следва да се разгледат и нормите на чл.4, т.11 и чл.6, т.1, б."а" от Регламент (ЕС) 2016/679.

Първата норма дава легална дефиниция на понятието "съгласие на субекта на данните", като сочи, че то означава всяко свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено указание за волята на субекта на данните, посредством изявление или ясно потвърждаващо действие, което изразява съгласието му свързаните с него лични данни да бъдат обработени.

В този смисъл съгласието не може да бъде презумирано. Текстът на чл.13, ал.9 ЗТРРЮЛНЦ поставя в невъзможност администратора на лични данни, Агенцията по вписванията, да изпълни задължението си, разписано с разпоредбата на чл.7, т.1 от Регламента, когато обработването се извършва въз основа на съгласие, администраторът да е в състояние да докаже, че субектът на данни е дал съгласие за обработване на личните му данни. Тази невъзможност се предполага и предвид обстоятелството, че в повечето случаи подлежащите на вписване обстоятелства се подават от лица, различни от субекта на данни. С оглед това и предвид обстоятелството, че подлежащият на вписване акт се подава обичайно от трето лице, носителят на данни обективно е поставен в невъзможност да изрази конкретно, информирано и недвусмислено волята си, посредством изявление или действие. Съобразявайки посочените обстоятелства, настоящият състав счита, че представянето на дружествения договор за обявяване без заверен препис от същия със заличени данни, не може да бъде прието като ясно потвърждаващо действие, което изразява съгласието на определено лице, свързаните с него лични данни да бъдат обработени, каквото съдържание е въведено с легалното определение на "съгласие на субекта на данните" в чл.4, т.11 от Регламента. Същевременно задължение на администратора на лични данни е да спазва забраната, въведена с чл.2, ал.2 ЗТРРЮЛНЦ. С оглед това, дори да не е представен препис от документа със заличени данни, администраторът в изпълнение на законово разписаните му задължения е длъжен да ги заличи или преди обявяване на акта да изиска недвусмислено изразено съгласие от субекта на данните. В случай, че съгласието на субекта на данните не е изразено недвусмислено, то обработването им е незаконосъобразно по аргумент от чл.6 и чл.7, т.2 от Регламента.

Освен това, отказът за изтриване/заличаване на личните данни на жалбоподателя или поставянето на условия за извършване на това действие противоречи на чл.7, т.3, пр.1 и чл.17, т.1, б."б", пр.1 от Регламента, които указват, както възможността, така и правото на субекта на данни да оттегли съгласието си по всяко време и да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне като администраторът е задължен да ги изтрие без ненужно забавяне, искане в каквато насока се

съдържа в подаденото от оспорващия заявление.

Следва да се има предвид, че в случая са налице две отделни административни производства, протичащи при различни условия и ред, съответно установени в отделни нормативни актове и насочени към реализирането на различни правни последици, настъпващи в правната сфера на различни субекти. От една страна, това е регистърното производство по ЗТРРЮЛНЦ, в което заявителите на обстоятелствата, подлежащи на вписване и на актовете, подлежащи на обявяване, са лицата, притежаващи качеството търговци, клонове на чуждестранни търговци, юридически лица с нестопанска цел и клонове на чуждестранни юридически лица с нестопанска цел. От друга страна са предвидените в чл.15 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679 производства по реализиране на конкретни права от субектите на данни, част от които е и правото на заличаване/изтриване по смисъла на чл.17 от Регламента.

Предвид изложеното съдът приема оспорения отказ за незаконосъобразен, още повече, че заявлението е подадено от П. С. не в качеството му на управител на дружеството, а в качеството на физическо лице – субект на данни.

При този изход на спора на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по производството разноски. Такива са доказани в общ размер на 10 лева за заплатена държавна такса. Ответникът следва да бъде осъден да заплати на адв.Л. В. разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева, на основание чл.143, ал.1 АПК, вр. чл.38 ЗАдв, вр. чл.5, т.1, вр. чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения с оглед приложения по делото Договор за правна помощ и съдействие № 007/23.03.2021г.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на П. С. С. изричен отказ за изтриване на негови лични данни, индивидуализирани в подаденото от него заявление с вх.№ 66-00-256/08.03.2021г., обективиран в писмо изх.№ 66-00-256/16.03.2021г. на изпълнителния директор на Агенцията по вписванията.

ИЗПРАЩА преписката по заявление с вх.№ 66-00-256/08.03.2021г., подадено от жалбоподателя, на Агенцията по вписванията за ново произнасяне при съобразяване с указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Агенцията по вписванията да заплати на П. С. С., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 10 /десет/ лева, представляваща разноски по производството.

ОСЪЖДА Агенцията по вписванията да заплати на адвокат Л. В., ЕГН [ЕГН], личен № [ЕГН], член на АК – П., сумата в размер на 1000 /хиляда/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с частна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: